

Marco Borsato, Wereld Zonder Jou

ik heb een masker opgezet
en als m'n vrienden erom vragen
zeg ik dat het heerlijk is: alleen
je foto's zijn al van de wand
alsof ik zo vergeten kan
dat ik je mis
hoe koud 't is
hoe leeg zo zonder jou
hier om me heen
ik kan je niet laten gaan
al zeg ik dat 't beter is
alleen en zonder jou
ik kan 't gewoon niet aan
ik mis je armen om me heen
nee, ik leef niet in een wereld
zonder jou
ik heb bijna alles geprobeerd
alles om je te vergeten
ik lieg als ze me vragen hoe het gaat
ik lees wat boeken, kijk tv
maar daar verandert ook niets mee
ik voel nog steeds
verlang nog steeds
ik denk nog steeds
en steeds alleen aan jou
ik kan je niet laten gaan
al zeg ik dat 't beter is
alleen en zonder jou
ik kan 't gewoon niet aan
ik mis je armen om me heen
nee, ik leef niet in een wereld
zonder jou
de tijd staat stil
de tijd die alle wonden heelt
ze loopt niet zonder jou
ik kan je niet laten gaan
al schreeuw ik dat 't beter is
alleen en zonder jou
ik kan 't gewoon niet aan
ik mis je armen om me heen
en alles aan je waar ik zo van hou
nee, ik leef niet in een wereld
zonder jou